

HYGGJARIN DUGIR SJÁLVUR AT HUGSA

BJARNI ÁRTING RUBEKEN ER MAÐURIN **AFTAN FYRI** EIN HÓP AV **DOKUMENTAR-SENDINGUM** Í SJÓNVARPINUM, **M.A.** SENDINGARNAR UM **VICTORIU WILD, DENNIS AGERBLAD** OG **1448** UM LØGREGLUFÓLK TIL ARBEIÐIS. HANSARA **FREMSTA** MÁL VIÐ **SENDINGUNUM** ER AT **VÍSA** FÓLKI TANN **ÓVÆNTAÐA** VERULEIKAN. HVAT **HYGGJARIN** HELDUR UM **VERULEIKAN**, BLANDAR HANN SEG **IKKI** UPPÍ, TÍ **HYGGJARARNIR** DUGA BEST AT **HUGSA** SJÁLVIR OG GERA **EGNAR** NIÐURSTØÐUR UM TAÐ, TEIR **SÍGGJA**, HELDUR HANN

VANGAMYND

Uni Arge
ua@sosialurin.fo

Meiningarnar millum fólk vóru ógvuliga ymiskar, tá sendingin um føroyska stripparan, Victoriu Wild, hevði verið í sjónvarpinum 20. januar í ár. Var sendingin ov fúl? Var livihátturin hjá Victoriu Wild andstyggiligur? Tørvaði gentuni hjálp, tí hon dansaði fyri skjóti-glaðum rokkarum, var kynsliga misnýtt og hugsaði um at gera sjálmorð? Ella var tað kærkomið, at Kringvarp Føroya varpaði ljós á eina føroyska gentu í Keyptmannahavn, sum kendi tað ov trøngt í Føroyum, onga nøktandi hjálp tóktist at hava fingið og annars pilkaði glansin av føroyskum monnum, ið gera, sum teir vilja, á horuhúsum í danska høvuðsstaðnum?

Sendingin reisti nógvar spurningar, og tað gjørdi eisini sendingin um samkynda Ova, ið hevði fingið sær navnið Dennis Agerblad. Hann dansaði saman við sínum vinmonnum í konufólka-klæðum, var giftur við sínum elskaða sjeiki og greiddi frá, at Tóroddur Poulsen hevði sæð hansara listarlaga pissiling í Listaskálanum. Ja, ónda verð, soleiðis hevur skilið verið í Kringvarpinum í seinastuni. Var Dennis ein fittur mammusa drongur, ella tørvaði honum hjálp at gerast normalur? Ella var hann bara ok, men øðrvísi? Meiningarnar eru uttan iva ymiskar, og júst soleiðis vildi maðurin handan sendingarnar, Bjarni Ártung Rubeksen, hava tað.

– Nógvir mátar eru at gera dokumentarsendingar. Fólk eru kanska mest von við at hoyra ein journalist siga søguna við orðum, og so eru samrøðubrot inni í frásøgnini, har fólk sita pen og pyntilig og úttala seg. Eg vil koma tættari í mínum frásagnum og vera sum flugan á veggnum við upptøkutólinum. Hyggjarin skal sjálvur tulka tað, hann sær og hoyrir, og taka støðu til veruleikan, um so veruleikin er

hann. Teir báðir gjørdur 12 partar á ein tíma hvør, og fleiri enn 100 fólk vóru við í leikinum. Arbeiðið tók eitt hált ár. Hetta var hansara kreativi elddópur sum loftmiðlamaður, eitt ódnartak, sum varð væl fagnað millum lurtararnar. Men sjónvarpsmiðilin dró meira enn útvarpsmiðilin.

– Dreymurin hjá mær var at sleppa at gera sjónvarp, tí eg havi altíð verið hugtikin av myndum. Eftir stutta tíð

framleiðari. Á redaktiónini vildu tey gera upp við gamlar mátar at arbeiða uppá. Fotografarnir nýttu sjáldan stativ, tí teir vildu heldur hava upptøkutólini í hondini ella á økslini. Myndirnar vóru tí ófriðarligar, og klippini vóru ótolin sum ungdómurin sjálvur. Eftir tíðina á *Transit* slepti Bjarni stativinum og fór at filma við leysum kamera. Tað gav søgunum, hann vildi siga, ein heilt annan dynamikk. Uppaftur fleiri royndir fekk hann, tá hann sum fotografur arbeiðdi saman við donsku skemtarunum, Timm og Gordon, í 1997 og var við til at filma *Den Store Mission* hjá TV 2 í 2000.

– *Den Store Mission* var ein stór framleiðsla við eini figgjarætlan upp á trýggjar milliónir hvørja ferð, og vit gjørdur 10 partar. Eini 80 fólk arbeiðdu saman um sendingina. Á *Transit* vóru vit 15 fólk, sum skuldu levera ein hálvan tíma hvørja viku. Tað var annað lív enn í Føroyum, her vit eru nógv færri at gera sendingarnar, sigur Bjarni Ártung Rubeksen.

Øll hava eina meining

Dokumentarsendingar eru mangan væl umtóktar, tí tær greiða frá veruleikanum á sera spennandi hátt. Hugtakandi eru sendingar um t.d. vanlukkur, politiskar søgugongdir og fløktar húsagangir, har tann alvitandi frásigarin greiðir frá, hvussu alt fór fram, og at enda tekur saman um orsøkirnar. Ein annar nógv brúktur háttur er so at siga frá einum lítlum petti av veruleikanum sum eygleiðandi frásigari. Tann eygleiðandi

» **Sjónvarpið og Dimmalætting vóru herfyri og tosaðu við ein føroying, sum er í Afganistan og kanska má drepa fólk. Tá var onki rok. Eru silikonboppur vandamiklari enn ein alvápnadur hermaður?**

bæði ónormalur og løgin. Eg geri altíð upptøkurnar við handhildnum kamera. Tá sleppi heilt tætt at fólk og fái sagt søguna so væl sum gjørligt, sigur Bjarni Ártung Rubeksen, ið legði sendingarnar um Victoriu Wild og Dennis Agerblad til rættis saman við Elini í Stórústovu.

Broytti stíl á Transit

Bjarni Ártung Rubeksen er 48 ára gamal og hevur starvast í Kringvarpinum síðan í februar 1985, tá hann byrjaði í útvarpinum. Tann tá einans 23 ára gamli teknikarin fekk seg royndan frá fyrsta degi. Hann varð settur at gera ein útvarpsleik um Oliver Twist saman við Høgna Joensen. Bjarni minnst aftur á uppgávuna við einum longsulsfullum smíli, tí hon var fantastisk, heldur

í útvarpinum fór eg so í sjónvarpið. Tað var 1. oktober í 1986, so nú havi eg skjótt 25 ára starvsdag sum sjónvarpsmaður. Eg eri sjálvlærður fotografur og klippari. Tann fyrsta sjónvarpssendingin, eg var við at gera, var barnasendingin *Fram við Gjónni*. Hana gjørdur eg og Per Zachariassen saman við Zachariasi Hammer. Í míni tíð í sjónvarpinum havi eg gjørt fleiri enn 100 sendingar, eitt nú um listafólk, politistar, ølfjepparar, samar, djóralæknar, stripparar, samkynd og laksafiskarar, sigur Bjarni Rubeksen.

Kortini var tað ikki í sjónvarpinum, at hann menti sín serliga hátt at filma so livandi, sum hann ger. Í 1994 var hann upptøkumaður á donsku ungdómssendingini *Transit*, har Per Zachariassen var

